

TÔI LẠI KHÓC

Ngày 11, tháng 9 năm 2001
(Hai tòa lâu ở New york bị khủng bố)
DTDB

Tôi lại khóc trước tang thương đồ nát!
Chuyện xứ người sao thất thèo đoạn trường?
Nhớ ngày nào giặc chiếm, bỏ quê hương
Bằng ghe nhỏ, vượt trùng dương hung hiểm

Ôi hải hùng trên hành trình vượt tuyến
Sấm sét, mưa tuôn, bão tố dập dồn..
Trời thét gào như đảo ngược càn khôn
Đáy biển thăm dễ dàng thành huyết mộ

Đi liều chết, ở trùng trùng đau khổ
Nhưng ra đi còn hy vọng mong manh
Sau gian nguy sẽ tìm được đất lành
Còn bám nước, còn sinh linh đồ thán

Ở xứ người vẫn nhớ về cố quán
Tôi đã sinh trên miền đất an bình
Trên dãy giang sơn anh kiệt địa linh
Được dưỡng dục lớn khôn bằng nhân ái

Thời Cộng Hòa nhờ kỹ, nông, thương mại
Tạo ấm no khắp tầng lớp nhân dân
Đem tài hoa đua lập nghiệp tiên thân
Mở lối rộng văn minh cho cuộc sống

Phố thị khang trang, nhà cao cửa rộng
Chịu khó làm ăn, đời sống hài hòa
Trường lớp mở mang, vang tiếng âu ca
Sau gặt hái, nhà nông chăm hoa quả...

Bước chân xuống tàu, cố quên tất cả!
Ngày qua ngày rộn dập cuộc mưu sinh
Trên xứ người dù được hưởng thanh bình
Vẫn cảm thấy tâm hồn sao lạc lỏng!

Bọn khủng bố bỗng dựng gậy biến động
Mã Nhật Tân làm se thất tim tôi!
Tết Mậu Thân! Thương Huế thuở xa xôi
Dân vô tội vạn người cam thảm sát

Trên xứ lạ, ôi niềm riêng dào dạt
Và hận lòng càng chất ngất dâng cao
Ơn tiền nhân từng xây dựng kiếp nào
Bằng yêu mến, bằng chở che đùm bọc

Nhớ đất mẹ, thương cội nguồn gia tộc
Khóc cho người gặp hoạn nạn tai ương
Khóc cho anh trên đất mẹ vùi xương
Khóc cho tôi thất lòng xa cố quốc

DU THỊ DIỄM BUỒN

Email: dtdbuon@hotmail.com

